

שְׁוִיתִי ה' לְעֵזְרִי תְּבוֹדִי

אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְּעֹזִי

הִינֵנו זְמִירוֹת וְנִגְוֹנִים שְׁנַעֲשִׂין

עַל יְדֵי שְׁמֹלְקֵט הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת

(לְקו"מ רפ"ב)

כּוֹלֵל תְּקוּוֹן הַכְּלָלִי

הוצאת

מלא נביש מנצח

לעלוי נשמת הרה"ח
ישראל בער אודסר זצ"ל
תלמיד הרב ישראל קרדונור זצ"ל
תלמידו של הרב משה ברסלבר זצ"ל
תלמיד מוהרנ"ת זיע"א
תלמידו של רביה"ק מוהרר"ן מברסלב
נַחַ נְחָמָה נְחָמוֹן מְאוֹמָן זי"ע ועכי"א

ולעלוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל
מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל
אהרון בן יעקב פיץ זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

התודה והברכה

למכון תורת הנצח, מכון אמונת חכמים

www.nanach.com / www.na-nach.net / www.nanach.net

www.nanachnachmanachmanmeuman.com

התשע"ג

אֲזַמְרָה

אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעֻזִּי

א. כְּשִׁמְתָּחִיל הָאָדָם לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ וְרוֹאֶה שְׂרָחוֹק מְטוֹב וְהוּא מְלֵא עֲוֹנוֹת אִזּוּ יָכוֹל לְפַל עַל-יְדֵי-זֶה, וְלֹא יוֹכֵל לְהִתְפַּלֵּל כָּלֵל, עַל-כֵּן הוּא מַחְיֵב לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְעֲצָמוֹ עוֹד אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׂלֵא עֲשֵׂה מִיָּמָיו אֵיזָה מַצְוָה אוֹ דָבָר טוֹב. וְאַף כְּשִׁמְתָּחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ טוֹב שֶׁעֲשֵׂה הוּא רוֹאֶה שֶׁהַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ הוּא מְלֵא פְעָעִים וְאִין בּוֹ מְתֵם, כִּי הַטּוֹב מְעַרֵב בְּפִנְיֹת וּבְפִסְלֵת הַרְבֵּה, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׂלֵא יִהְיֶה בְּהַמְעַט טוֹב אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, וְכֵן צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ עַד שִׁימְצֵא בְעֲצָמוֹ עוֹד אֵיזָה דָבָר טוֹב, וְאַף שְׁנֵם זֶה הַטּוֹב מְעַרֵב גַּם-כֵּן בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה. עַם-כָּל-זֶה עַל-כָּל-פָּנִים יֵשׁ בּוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, וְכֵן יַחֲפֵשׂ וַיִּבְקֵשׁ עוֹד עַד שִׁימְצֵא בְעֲצָמוֹ עוֹד אֵיזָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה

אֲזַמְרָה

שְׁמוּעָא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה זְכוּת וְטוֹב עַל־יְדֵי־זָה
 יוֹצֵא בְּאֵמֶת מִכֶּפֶף חוֹבָה לְכַף זְכוּת וַיּוּכַל לָשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה, וְעַל־יְדֵי־זָה יוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ
 וּלְשַׂמַּח אֶת עַצְמוֹ אִיךְ שֶׁהוּא. וְאִזּוֹ יוּכַל
 לְהַתְּפַלֵּל וּלְזַמֵּר וּלְהוֹדוֹת לָהּ. כִּי עַל־פִּי־רַב
 כִּשְׁהָאָדָם עוֹמֵד לְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ אִזּוֹ
 עוֹלָה עַל דַּעְתּוֹ מִעֲשָׂיו אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים,
 וְעַל־יְדֵי־זָה נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ וְאֵינּוּ יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל
 בְּחֶשֶׁק וְחַיּוֹת כְּרֵאוּי, עַל־כֵּן עָרִיךְ הָאָדָם
 לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ קִדְּם הַתְּפִלָּה עַל־יְדֵי
 שְׂיַחֲפֵשׁ וַיִּבְקֶשׁ וַיִּמְצָא בְּעַצְמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת
 כַּנִּ"ל, וְעַל־יְדֵי־זָה יוּכַל לְהַתְּפַלֵּל כְּרֵאוּי כַּנִּ"ל:
 ב. וְעָרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר מְאֹד לִילֵךְ בְּדַרְךְ זֶה, כִּי
 הוּא כָּלֵל וַיִּסּוֹד גָּדוֹל לְמִי שִׁירְצָה לְהַתְּקַרֵּב
 לְהַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ לְבַל יֵאבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי חַס
 וְשָׁלוֹם, כִּי הָעֶקֶר הוּא לְהַרְחִיק עַצְמוֹ מִעֲצָבוֹת
 וּמְרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל מַה דְּאֶפְשָׁר. כִּי רַב

אֲזַמְרָה

בְּנֵי-אָדָם שָׂרְחוּקִים מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַקֵּר
 רְחוּקִים הוּא מִחַמַּת מָרָה שְׁחֹרָה וְעֵצְבוֹת,
 עַל-יְדֵי שְׁנוּפְלִים בְּדַעְתָּם מִחַמַּת שְׂרוּאִים
 בְּעֵצָמָם עֵצָם קִלְקוּלָם שָׂרֵב מִעֲשִׂיהֶם
 מִקְלָקְלִים, כְּפִי מַה שִּׁיזְדַּע כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ אֶת
 נַגְעֵי לִבּוֹ וּמִכְאוּבָיו, וּמִחַמַּת זֶה נוֹפְלִים
 בְּדַעְתָּם וּמִיֹּאשִׁים עֵצָמָם לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לְעֻלָּן,
 וְאִינָם מִתְפַּלְלִים בְּכוֹנָה כָּלֵל, וְאִינָם עוֹשִׂים
 בְּעִבּוּרַת הַשֵּׁם אֲפֵלוּ מַה שֶּׁהֵיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
 עֲדִין, עַל-בֶּן צָרִיד הָאָדָם לְהַשְׁכִּיל מְאֹד עַל
 דְּבַר זֶה כִּי הִרְבֵּה נִפְשׁוֹת שָׁקְעוּ עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי
 תִּיאֹוֹשׁ חַס וְשָׁלוֹם קָשָׁה מִן הַכֹּל. עַל-בֶּן צָרִיכִין
 לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לִילֵךְ עִם דְּרָךְ זֶה הַנִּלְל לְחַפְּשׁ
 בְּעֵצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּכָל פֶּעַם כִּדֵּי לְהַחֲיוֹת
 עֵצָמוֹ וּלְחַזֵּק עֵצָמוֹ תְּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל
 לְהִתְפַּלֵּל בְּחַשְׁקֵי וּבְחַיּוֹת וּבְשִׂמְחָה תְּמִיד וּלְשׁוּב
 אֵל ה' בְּאַמֶּת כַּנִּל:

ג. השליח צבור המתפלל לפני העמוד צריך שיהיה לו בחינה גבה פזו שיוכל לקבץ כל הנקודות טובות שיש בכל אחד מהמתפללין וכל הנקודות טובות יהיו נכללין בו, והוא יעמד ויתפלל עם כל הטוב הזה אשרי הצבור שזוכין לשליח צבור כזה:

ד. בכל דור ודור יש רועה יש רועה ישראל בחינת משה רבינו מהימנא, וזה הרועה עושה משכן, שמהמשכן הזה מקבלין התינוקות של בית רבן הכל פיהם שאין בו חטא, ומשם מתחילין לקרות ולהפגים בתוך התורה, ועל-כן הם מתחילים מן ויקרא שמדבר מגמר הקמת המשכן. ודע שכל הצדיקים שפדור בכל אחד ואחד יש בו בחינת משה וכל אחד ואחד הוא בחינת רועה ועושה בחינת משכן, וכל אחד לפי בחינת המשכן שהוא עושה כמזכין יש לו תינוקות שמקבלין הכל פיהם משם. אך לידע

אֲזַמְרָה

כָּל זֹאת הֵינּוּ לָדַעַת כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק אֵיזָה הֵם
הַתִּינּוּקוֹת הַשְּׂיִכִּים לוֹ, וְכַמָּה הֵם מְקַבְּלִין
מִמֶּנּוּ, וְלִידַע כָּל הַבְּחִינּוֹת שֵׁשׁ בָּזָה, וְהַדּוֹר
שֶׁיָּבֹא מֵהֶם עַד הַסּוֹף. דַּע שְׂמִי שֶׁיִּכּוֹל לָדוֹן
אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא
הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפֹלוּ
בְּהַפּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ בְּחִינָה
גְּבוּהָ כְּזוֹ שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ צְבוּר וְחֶזֶן כַּנִּל,
הוּא יוֹדַע כָּל זֶה הַנִּל בְּשִׁלְמוֹת. וְזֶה סוֹד מַה
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבִרְכָה 'הַחֶזֶן רֹאֵה
הֵיכָן הַתִּינּוּקוֹת קוֹרִין'.

ה. צַרִּיךְ לָדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת, וְאֲפֹלוּ
מִי שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר חָס וְשָׁלוֹם צַרִּיךְ לְחַפֵּשׂ
וּלְמַצֵּא בּוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמְּעַט אֵינּוּ
רָשָׁע. וְעַל-יְדֵי-זֶה שֶׁמוֹצֵא בּוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב
שֶׁשָּׁם אֵינּוּ רָשָׁע וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוֹת,
עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲלָה אֶת הַרָשָׁע בְּאַמַּת לְכַף

אַזמְרָה

זכות. ויוכל להשיבו בתשובה על-ידי-זה. וזה
 בחינת "ועוד מעט ואין רשע" הינו על-ידי
 שמוצא בו עוד איזה מעט ששם אינו רשע
 על-ידי-זה "והתבוננת על מקומו ואיננו". הינו
 שעל-ידי-זה איננו על מקומו הראשון פי
 נתעלה באמת לבף זכות. וכן האדם אצל
 עצמו צריך גם-כן לילך בדרך הזה, שאפלו
 בשרואה בעצמו שהוא רחוק מאד מהשם
 יתברך צריך למצא גם בעצמו עוד איזה מעט
 טוב ששם אינו רשע כנ"ל, ועל-ידי-זה יוצא
 באמת לבף זכות:

אמר המעתיק עין ב"לקוטי הלכות" הלכות ערוכי
 תחומין הלכה ו' שמבאר שם שעקר גאלת מצרים
 היה על-ידי-זה בבחינת ראה ראיתי את עני עמי,
 ודרשו חז"ל רואה אני שתי ראיות. רואה אני
 שסופן לחטא אף-על-פי-כן ראיתי את עני עמי,
 הינו כנ"ל שאף-על-פי-כן אני מסתפל רק על הטוב
 שבהן. ואיני מסתפל על הרע שבהן ועל-ידי-זה

אֲזוּמָרָה

הם ראויים לגאולה. וענין זה לתפיש תמיד הטוב
 שבישראל וללמוד עליהם זכות הוא ענין גבוה ועמק
 מאד מאד. ועל-כן משה רבנו אף-על-פי שהיה
 פלו טוב לא היה יודע מתחלה עד היכן מגיע
 רחמנותו יתברך ולא היה רוצה מתחלה לילך
 בשליחותו עד שהראה לו השם יתברך אות המטה
 שרמו לו בזה שלא ידבר על ישראל. כמו שאמרו
 רבותינו זכרונם לברכה כי הראה לו שפקל חוזר
 ונתהפך הנחש למטה כמו שנאמר שלח ידך ואחז
 בזנבו וכו' והיה למטה בכפו, שרמו לו שגם בתקף
 זהמת הנחש יכולין לאחז באיזה נקדה טובה
 ועל-ידי-זה יתהפך מנחש למטה וכנ"ל עין שם.
 וב"לקוטי הלכות" השפמת הפקר ה"ה מבאר
 שעקר התקון והגאולה בקץ האחרון על ידי משיח
 צדקנו יהיה גם-כן על ידי בחינה זאת עין שם. כי
 משיח צדקנו ימצא זכות בכל אחד מישראל עד
 שיתעלו באמת לכף זכות ועל-ידי-זה יהיה הגאולה
 במהרה בימינו אמן: (קיצור לקוטי מוה"ר, ח"א. רפב)

אַזְמֵרָה

סֵפֶר הַמִּדּוֹת

מִי שֶׁאֵין דָּן אֶת חֵבְרוֹ לְכַף זְכוּת, כְּאֵלוֹ הֶרְנוּ,
גַּם הַשָּׂרִים אֵינָם נוֹהֲגִים עִמוֹ בַּיִשְׁרָנוֹת: (שׁוֹרִים ב)
מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, יִדִּין אֶת כָּל בְּנֵי
אָדָם לְכַף זְכוּת תָּמִיד: (הַרְהוּרִים, ה)

מִזּוֹנוֹת שֶׁל אָדָם נִתְמַעַט, כְּשֶׁאֵין דָּן אֶת הָאָדָם
לְכַף זְכוּת: (מִמּוֹן, סו)

הַדֵּן אֶת בְּנֵי־אָדָם לְכַף זְכוּת, יִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת
הַמוֹעֲדִים כְּנֹכַח: (רַחֲמָנוֹת, יב)

כְּשֶׁשׁוֹמְעִין שְׂאֵחַד מִקְטָרֵג עַל יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין
הַשׁוֹמְעִין לְלַמֵּד בְּפִיָּהֶם זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל
וְצָרִיכִין לְטַרְחֵ כְּדֵי לְמַצֵּא זְכוּת: (הַמִּתְקַת הַדִּין עֵב)
מִי שֶׁמְלַמֵּד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל, זוֹכֵה לְעֲלִיָּה
גְּדוֹלָה: (הַתְּנַשְׂאוֹת, יז)

מִי שֶׁמְלַמֵּד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי־זֶה
מְעוֹרֵר תְּשׁוּעָה, וְהַתְּשׁוּעָה בָּאָה עַל יָדוֹ:
(תְּפִלָּה, נט)

אַזְמֵרָה

הַמְלוֹה בְּרַבִּית, אֵינּוּ מוֹצֵא מִי שֶׁיִּלְמַד עָלָיו
זְכוּת: (ממון, טז)

אָסוּר לְלַמֵּד זְכוּת, עַל־זֶה שָׁעֵבֵר עַל מִשְׁכָּב
זְכוּר: (נאוף, ח)

בְּעֵינַי הַתְּפִלָּה. לְפַעֲמִים אֵין לְהֶאָדָם שׁוֹם
הַתְּלַהֲבוֹת בְּהַתְּפִלָּה וְצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת לְעַצְמוֹ
הַתְּלַהֲבוֹת וְחֲמִימוֹת וְלֵב בּוֹעֵר לְהַתְּפִלָּה

כְּמוֹ לְמוֹשֶׁל שֶׁנִּמְצָא לְפַעֲמִים שֶׁהֶאָדָם עוֹשֶׂה
לְעַצְמוֹ רְגֵז עַד שֶׁבָּא בְּכַעַס וְנִתְרַגֵּז. כְּמוֹ־כֵן
מִמֶּשׁ בְּקִדְשָׁה בְּעֵינַי הַתְּפִלָּה צָרִיכִים לְפַעֲמִים
לַעֲשׂוֹת לְעַצְמוֹ רְגֵז וַיַּעֲשֶׂה לוֹ חֲמִימוֹת
וְתַבְעֵרַת הַלֵּב בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה
יָבוֹא אַחֲר־כֵּךְ בְּאִמַּת לְהַתְּלַהֲבוֹת וְחֲמִימוֹת
הַלֵּב בְּהַתְּפִלָּה וַיִּזְכֶּה שֶׁיִּבְעֵר לְבוֹ לְהַשִּׁים יתְּבַרֵךְ
וַיִּתְּפִלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל.

וְכֵן בְּעֵינַי הַשְּׂמִיחָה בְּפָרֵט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
שֶׁצָּרִיכִין שֶׁתְּהִיָּה הַתְּפִלָּה בְּשְׂמִיחָה גְּדוֹלָה,

אֲזַמְרָה

וצָרִיכִין לְהַכְרִיחַ עֲצֻמוֹ לְשִׁמְחַת עֲצֻמוֹ בְּכָל מַה
 שְׁיִכּוֹל כִּי לְזִכְרוֹת לְשִׁמְחָה, וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה וּבְמוֹבָא עַל פְּסוּק: "אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי
 בְּעוֹדֵי" וְכוּ, עֵינֵי שָׂם. וְאִם לְפַעֲמִים דַּעְתּוֹ
 מְבַלְבֵּל וְאֵינּוּ יָכוֹל בְּשׁוּם אִפְּן לְשִׁמְחַת עֲצֻמוֹ אֲזוּ,
 עֲצָתוֹ שְׂעִיעֶשֶׂה עֲצֻמוֹ כְּאֵלּוֹ הוּא שְׂמֵחַ,
 וְאֶף-עַל-פִּי שְׁבַת-חֲלָה עֲדִין אֵין הַשְׂמֵחָה
 בְּאַמַּת בִּלְבַב, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יְדֵי שְׂעוּשָׁה
 עֲצֻמוֹ כְּאֵלּוֹ הוּא שְׂמֵחַ, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה
 אַחֲר־כֵּךְ בְּאַמַּת לְשִׁמְחָה. וְעֵצָה זֹאת הִיא עֵצָה
 גְּדוּלָה מְאֹד גַּם בְּכָל הַדְּבָרִים שְׂבַקְדָּשָׁה,
 שְׁבַת-חֲלָה צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ כְּאֵלּוֹ הוּא
 לְהוֹט אַחֲרֵי אוֹתוֹ הַדְּבָר שְׂבַקְדָּשָׁה וְאַחֲר־כֵּךְ
 זֹכִין בְּאַמַּת לְזֶה וְהַבֵּן מְאֹד: (שִׂיחֹת הַר"ן, ע"ד)
 הַכֵּלֵל, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ עֲצֻמוֹ בְּכָל
 הַכּוֹחוֹת לְכָל הַדְּבָרִים שְׂבַקְדָּשָׁה מְאֹד בְּפֶרֶט

אֲזַמְרָה

לְתַפְלָה וְאִם אַף־עַל־פִּי־בֶן אֵינוֹ זֹכֵה, אָסוּר לוֹ
לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלָל, וַיִּחַזַק אֶת עַצְמוֹ וַיִּתְּיָה אֶת
עַצְמוֹ בְּכָל מַה דְּאֶפְשָׁר...

וַיִּזְהַר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׂמְחָה וּלְהִרְגִיל עַצְמוֹ
שֶׁתִּהְיֶה הַתַּפְלָה בְּנִגּוּן שֶׁל שִׂמְחָה. וַיִּרְאֶה
לְשִׂמּוֹחַ אֶת עַצְמוֹ קִדְּם הַתַּפְלָה וּלְהַחֲיוֹת אֶת
עַצְמוֹ בְּכָל מַה דְּאֶפְשָׁר, וּלְחַפֵּשׂ לְמַצָּא בְּעַצְמוֹ
אֵיזֶה נִקְדָּה טוֹבָה כְּדֵי לְזַכּוֹת לְשִׂמְחָה שְׂיֻכַּל
לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׂמְחָה. וּכְבָר מְבֹאֵר מִזֶּה בַּמֶּאֱמָר:
"אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי" וְכוּ', וַיֵּשׁ בְּעִנְיָן זֶה שֶׁל
תַּפְלָה הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְסַפֵּר, אֲךָ אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר
בְּכֹתֵב כִּי אִם קִצֵּת רְאִשֵׁי פְּרָקִים.

וְהַמְשָׁכִיל הַחֲפִיץ בְּאַמֶּת, יִבִּין הֵיטֵב אֶת כָּל
דְּבָרֵינוּ כִּי הֵם עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת, אֱמֶתוֹת
וְתַמִּימוֹת: (שִׁיחוֹת הַר"ן אוֹת עה)

סֵפֶר לִי רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, שֶׁדִּבֶּר עִם אֶחָד
שֶׁהָיָה קוֹבֵל לְפָנָיו מְאֹד עַל רַבּוּי מַעֲשָׂיו

אֲזַמְרָה

הַמְכַעְרִין. כִּי זֶה הָאִישׁ הָיָה חָפִיז מְאֹד
 לְהִתְקַרֵּב לַיהוָה יִתְפָּרֵךְ וְלָצֵאת מִמַּעֲשָׂיו
 הָרָעִים, אֲךָ בְּכָל פַּעַם הִתְנַבְּרוּ עָלָיו יוֹתֵר, עַד
 שֶׁעָבְרוּ עָלָיו יָמִים וְשָׁנִים הָרַבָּה וְלֹא זָכָה
 לָצֵאת מִמָּוָה שֶׁהָיָה עָרִיף לָצֵאת. אֲךָ
 אַף־עַל־פִּי־כֵן הִתְחַזַּק אֶת עַצְמוֹ בְּיוֹתֵר וְחִתֵּר
 בְּכָל פַּעַם לְהִתְקַרֵּב לַיהוָה יִתְפָּרֵךְ, וְהָיָה קוֹבֵל
 מְאֹד מְאֹד לְפָנָיו וְזָרוּנוֹ לְבָרָכָה עַל עֲבִירַת
 מַעֲשָׂיו רַחֲמָנָא לְעֻלָּן.

וְהַשִּׁיב לוֹ רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה בְּחֻכְמָתוֹ
 בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת: אִין לִי עִם מִי לְדַבֵּר, כִּי
 כָּבֵד כִּלּוֹ רַע. וְתַכְף גִּתְעוֹרֵר הָאִישׁ הַזֶּה לְעֵנָה
 וְאָמַר לְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה: הֲלֹא עִם כָּל זֶה
 אֲנִי מִתְנַבֵּר לְפָעָמִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמִי
 לְקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכוּ'. עֵנָה רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה
 וְאָמַר לוֹ: הוּא מְעַט דְּמְעַט. וְתַכְף אָמַר לוֹ,
 שִׁירְגִיל עַצְמוֹ לִילָךְ עִם מֵאָמַר "אֲזַמְרָה לְאַלְקֵי

אֲזַמְרָה

בְּעוֹדֵי" וְכוּ', כָּל זֶה סֵפֶר לִי רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבָרְכָהּ. וְהַבְנֵתִי כְּוַנְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׂדֵיקָא
 עַל־יְדֵי־זֶה הַחֵיָה אֶת הָאִישׁ. כִּי כָּבֵד נָפַל
 בְּעֵינַי עֲצָמוֹ כֹּל־כָּד עַד שְׁלֵא הָיָה אֶפְשָׁר
 לְהַחֲיוֹתוֹ בְּשׁוֹם דְּבָר. רַק כְּשֶׁאָמַר לוֹ שְׁהוּא
 כִּלּוּ רַע אִזְּ נִתְעוֹרַר בְּעֲצָמוֹ וְהִתְחִיל לְהַרְגִישׁ
 מְעַט קְדֻשַׁת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁנִמְצָאִין בּוֹ
 עֲדִין. (חֲנִי מוֹהֲרִין אוֹת תַּקְסֵט)

אֵל תִּדִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמְקוֹמוֹ, זֶהוּ
 מָה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל: הַיּוֹ דִּין אֶת כָּל אָדָם לְכַף
 זְכוּת. כִּי כְּשֵׁי שׁ מַחְלֶקֶת עַל אָדָם, צָרִיךְ לְחַקֵּר
 לְמַצֵּא זְכוּת בְּחֵבְרוֹ, בְּמָה שֶׁחֹלֵק עָלָיו, כְּדֵי
 לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הַמַּחְלֶקֶת לֹא יִמָּנַע מִשְׁנֵי
 פָּנִים: אוֹ מִחֶמֶת שֶׁחֲבִירוֹ גָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּמַעֲלָה,
 וְעַל־כֵּן חֹלֵק עָלָיו עַל שְׁלֵא הִגִּיעַ לְמִדְרַגָּתוֹ,
 וְאִזִּי צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיגִיעַ הוּא גַם־כֵּן
 לְמִדְרַגַּת חֵבְרוֹ, בְּכַדִּי שִׁיְהִיו שְׁנֵיהֶם שְׁוִים,

אַזמְרָה

וְאִזִּי לֹא יִהְיֶה מִחֲלֻקָּת, אוֹ לְפַעֲמִים לְהַפְדָּה,
 שֶׁהוּא גָדוֹל מִחֲבֵרוֹ, וְהַמְחֻלָּקֵת מִחֲמַת שְׂחֵבְרוֹ
 מִתְקַנָּא בּוֹ עַל שְׁלֹא הִגִּיעַ לְמִדְרָגָתוֹ, וְעַל־כֵּן
 צָרִיךְ לְדוֹנּוֹ לְכַף זְכוּת, וּבְזוֹה הוּא מַעֲלָה חֵבְרוֹ
 לְכַף זְכוּת, וְאִזִּי הֵם בְּמָקוֹם אֶחָד, הֵינּוּ בְּמִדְרָגָה
 אַחַת, וְאִזִּי בְּיִדְאֵי לֹא יִהְיֶה מִחֲלֻקָּת פִּי
 הַמְחֻלָּקֵת הוּא רַק מִחֲמַת שֶׁהֵם מְשֻׁנִּים זֶה
 מִזֶּה, אוֹ שְׂחֵבְרוֹ גָדוֹל מִמֶּנּוּ אוֹ שֶׁהוּא גָדוֹל
 מִחֲבֵרוֹ כַּנֶּ"ל, אֲבָל אִם יִהְיוּ שְׁנֵיהֶם בְּמָקוֹם
 אֶחָד בְּמִדְרָגָה אַחַת, בְּיִדְאֵי לֹא יִהְיֶה מִחֲלֻקָּת,
 פִּי בְּדָבָר אֶחָד אִין שִׁיךְ מִחֲלֻקָּת, וְזוֹהוּ: 'אל
 תִּדְרִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמָקוֹמוֹ, הֵינּוּ
 שְׁתֵּי שְׂתֵּדֵל שֶׁתִּהְיֶה עִמּוֹ בְּמָקוֹם אֶחָד, בְּמִדְרָגָה
 אַחַת, מֵאֶחָד מְשֻׁנֵי פָּנִים הַנֶּ"ל, וְאִזִּי בְּיִדְאֵי לֹא
 יִהְיֶה מִחֲלֻקָּת, פִּי בְּדָבָר אֶחָד אִין שִׁיךְ
 מִחֲלֻקָּת, וּבְזוֹה שֶׁמַּעֲלָה אֶת חֵבְרוֹ לְכַף זְכוּת,
 יוֹכֵל לְהִיזוֹת שְׂחֵבְרוֹ יַחֲזוֹר בּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹב

אֲזַמְרָה

מִחֲלָקֶת, או שִׁיחֵיהָ לוֹ מִפְּלָה, כִּי יוּכַל לְהִיּוֹת
 שְׁגָחָלִים אֶתְּהָ חוֹתָה עַל רֵאשׁוֹ בְּזָה שֶׁאֶתְּהָ
 מַעֲלֵהוּ לְכַף זְכוּת, וְזֶהוּ 'הוּי דָן אֶת כָּל אָדָם
 לְכַף זְכוּת', 'דָן' דִּיקָא, כִּי הוּא בְּחִינַת דִּין
 וּמִשְׁפָּט מִמֶּשֶׁשׁ, כִּי יְדוּעַ שְׁקָדָם שְׁעוּלִין לְאִיזָה
 מִדְּרָגָה, דְּנִין אֶת הָאָדָם, וְעַל־כֵּן בְּזָה שֶׁאֶתְּהָ
 דָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת וְאֶתְּהָ מַעֲלֵהוּ לְמִדְּרָגָה
 יוֹתֵר גְּבוּהָ, דְּנִין אוֹתוֹ וּכְפִי שִׁיעָא הַמִּשְׁפָּט כֵּן
 יָקוּם: (לקו"מ ח"א, קלו)

צָרִיד לְהַשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׁ תָּמִיד אַחֵר כָּל זְכוּת
 וְדַבָּר טוֹב שֶׁאֶפְשָׁר לְמַעַא בְּיִשְׂרָאֵל, וְלָדוֹן אֶת
 כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, אֲפֹלוֹ הַחוּלְקִים עָלָיו
 וְהַמְּבִיזִין אוֹתוֹ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה נִצּוֹל תָּמִיד מִמִּחֲלָקֶת,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה עוֹשֶׂה כְּתֵר יָקָר לְהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ
 בְּכַמָּה מִיְּנֵי אַבְנִים טוֹבוֹת: (ק' לקו"מ. ח"א, ו, יב)
 וְצָרִיד לְחַזֵּק עַצְמוֹ שִׁיבּוֹא לְשִׁמְחָה בְּכָל מָה
 דֶּאֶפְשָׁר, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְבַקֵּשׁ לְמַעַא בְּעַצְמוֹ אִיזָה

אֲזַמְרָה

נִקְרָה טוֹבָה כְּדֵי לָבוֹא לְשִׁמְחָה, כַּמְבֹאֵר עַל
 פְּסוּק אֲזַמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי, וְעַל כָּל פָּנִים יִשׁ
 לוֹ לְשִׁמְחָה בְּמָה שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל
 שְׁלֹא עָשָׂהוּ גּוֹי, וְזֹאת הַשִּׁמְחָה הִיא בּוֹדֵאֵי
 שִׁמְחָה נִפְלְאָה בְּלִי שְׁעוֹר, וְאִין בָּהּ שׁוֹם
 בְּלִבּוֹל, מֵאַחַר שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד
 בְּעַצְמוֹ. כִּי בְּכָל הַדְּבָרִים יָכוֹל הַבֶּעַל דָּבָר
 לְעָרֵב בָּהֶם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחֹרָה, אֲבָל
 בַּשִּׁמְחָה הַזֹּאת שְׁלֹא עָשָׂהוּ גּוֹי, בָּזָה אִין שׁוֹם
 בְּלִבּוֹל מֵאַחַר שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד
 בְּעַצְמוֹ. כִּי עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, זֶה בְּעַצְמוֹ
 שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא נִבְרָא גּוֹי, הוּא
 שִׁמְחָה גְּדוֹלָה עַד אֵין-סוּף, וְרֵאוי לְאָדָם לְשִׁמְחָה
 בָּזָה כָּל יָמָיו תָּמִיד בְּכָל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו,
 וַיְהִי רָגִיל לֹאמֹר בְּפִיו וּבְלִבּוֹ בַּשִּׁמְחָה: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְכוּ' וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

אזמרה

וּקְרָבָנוּ לְעִבּוּדָתוֹ, וְנִקְרָא שְׁמוֹ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עָלֵינוּ וְכוּ'. (קיצור לקו"מ. ח"ב, י אות ה)

מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך, ואינם
מתקרבים אליו יתברך, הוא רק מחמת שאין
להם ישוב הדעת, ואינם מושבין עצמן, והעקר
להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית
מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן
תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחויז לגוף,
כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל ה'. אך דע,
שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את
המח ברצונו, ועל-כן קשה לו לישוב דעתו, רק
על ידי השמחה יוכל להנהיג המח ברצונו,
ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם
החרות, בבחינת: "כי בשמחה תצאו", שעל
ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות,
ועל-כן כשמקשר שמחה אל המח, אזי מחו
ודעתו בן חורין, ואינו בבחינת גלות, ואזי

אֲזַמְרָה

יִוָּכַל לְהִנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרִצּוֹנוֹ וּלְיֵשֵׁב דַּעְתּוֹ,
מֵאַחַר שֶׁמַּחוּ בְּחֵרוֹת וְאִינוּ בְּגָלוֹת, כִּי עַל-יָדֵי
גָלוֹת אֵינן הַדַּעַת מֵיֵשֵׁב ...

וְלִבּוֹא לְשִׁמְחָה הוּא עַל-יָדֵי מַה שֶׁמוֹצֵא
בְּעַצְמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עַל-כָּל פָּנִים,
כְּמִבְּאֵר עַל פְּסוּק: "אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי".
וְעַל-כָּל-פָּנִים יֵשׁ לוֹ לְשִׁמְחָה בְּמַה שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת
מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גוֹי, וּכְמוֹ שֶׁאֲנוּ
אוֹמְרִין: 'בְּרוּךְ אֱלֹקֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ,
וְהַבְּדִילָנוּ וְכוּ' וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְכוּ', מִכָּל
זֶה וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה רָאוּי לוֹ לִקְחַת לוֹ שִׁמְחָה לְשִׁמְחָה
דַּעְתּוֹ כַּנִּל, בְּדִיחָא דַּעְתָּהּ, שֶׁהוּא דְבָר גָּדוֹל,
דְּהֵינּוּ שֶׁמִּקְשֵׁר הַשִּׁמְחָה לְמַחוּ וְדַעְתּוֹ, וְאֵי
הַמַּח מִשְׁתַּרְר, וַיֵּשׁ לוֹ יָשׁוּב הַדַּעַת כַּנִּל, וְגַם
לְמַעֲלָה נַעֲשֶׂה מִזֶּה יְחוּד גָּדוֹל עַל-יָדֵי בְּדִיחָא
דַּעְתָּהּ: (לקו"מ ח"ב, י)

אֲזַמְרָה

וְזֶה בְּחִינַת: אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי דִיקָא, הֵינּוּ
עַל יְדֵי בְּחִינַת הָעוֹד שְׁלִי, שְׁאֲנִי מוֹצֵא בְּעַצְמִי
בְּחִינַת: עוֹד מְעַט וְאִין רְשָׁע כַּנ"ל, עַל-יְדֵי
אוֹתָהּ הַנְּקֻדָּה, עַל-יְדֵי-זֶה אוֹכַל לְזַמַּר וּלְהוֹדוֹת
לָהּ כַּנ"ל, וְזֶהוּ אֲזַמְרָה דִיקָא, הֵינּוּ זְמִירוֹת
וְנִגּוּנִים שְׁנַעְשִׂין עַל-יְדֵי שְׁמֵלֶקֶט הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת
כַּנ"ל: (שם, רפב)

כְּשֶׁאָדָם מִתְחִיל לְחַפֵּשׂ עַצְמוֹ וְרוֹאֶה שֶׁהוּא
רְחוֹק מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא מְלֵא חֲטָאִים
וּפְגָמִים הַרְבֵּה, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא רְחוֹק מְטוֹב,
אֲזִי הוּא עָרִיד לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ
אֵיזָה טוֹב, כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֵא עֲשֶׂה אֵיזָה טוֹב
מִיָּמָיו. וְאִף שֶׁהוּא רוֹאֶה שְׁנֵם מְעַט הַטוֹב
שֶׁעָשָׂה הוּא מְלֵא פְעָעִים, כִּי מְעַרְב בְּפִסְלֵת
הַרְבֵּה, אִף-עַל-פִּי-כֵן אֵי אֶפְשָׁר שְׁאִין בּוֹ אֵיזָה
נְקֻדָּה טוֹבָה עַל-כָּל-פָּנִים. וְכֵן יִחַפֵּשׂ וַיִּמְצֵא
בְּעַצְמוֹ עוֹד אֵיזָה טוֹב, וְאִף שְׁזֶה הַטוֹב גַּם-כֵּן

אֲזַמְרָה

מְעַרְב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, אֶף־עַל־פִּי־כֵן עַל־כָּל־
פָּנִים יֵשׁ בּוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה. וְכֵן יִחַפֵּשׂ
וְיִמְצֵא בְּעַצְמוֹ עוֹד אֵיזָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת.
וְעַל־יְדֵי־זֶה שֶׁדָּן אֶת עַצְמוֹ לְכַף זְכוּת וּמוֹצֵא
בְּעַצְמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת עֲדִין, אֶף־עַל־פִּי שֶׁעָשָׂה
מָה שֶׁעָשָׂה וּפָנָם מָה שֶׁפָּנָם, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא
יוֹצֵא בְּאֵמֶת מִכַּף חוֹבָה וְנִכְנָס בְּכַף זְכוּת
בְּאֵמֶת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יָכוֹל לְזַכּוֹת לְתִשׁוּבָה. וְזֶה
בְּחִינַת (תְּהִלִּים לז): וְעוֹד מְעַט וְאִין רָשָׁע וְכו',
עַל־יְדֵי אוֹתוֹ ה'עוֹד מְעַט' שֶׁשָּׂם אִינוֹ רָשָׁע,
עַל־יְדֵי־זֶה: וְהִתְבּוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְכו', עַיֵן שָׁם.
וְעַל־יְדֵי־זֶה יָכוֹל לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ. וְאִזִּי יָכוֹל
לְהִתְפַּלֵּל, וְזֶה בְּחִינַת: אֲזַמְרָה יְלֹאֲלֵךְ בְּעוֹדִי,
עַל־יְדֵי הָעוֹד מְעַט שֶׁמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה
יָכוֹל לְזַמֵּר וּלְהוֹדוֹת לַה'. וְעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשִׂין
נִגּוּנִים... וְזֶהוּ אֲזַמְרָה דִּיקָא בְּחִינַת נִגּוּנִים וְכו'.

אֲזַמְרָה

וְכֵן צְרִיכִין לָדוֹן אֶת אַחֲרֵים לְכַף זְכוּת, אֲפִלוּ
רָשָׁע גָּמוֹר צְרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בּוֹ אֵיזָה נִקְדָּה
טוֹבָה: (ל' הַלְכוֹת או"ח, הַשְׁכַּמַּת הַבוֹקֵר, א)

כִּי מוֹבֵן בְּתוֹךְ דְּבַרֵי אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁצִרִיכִין לְשַׁמַּח נַפְשׁוֹ בְּכֹל
מֵינֵי עֲצוֹת, וְהֶעֱקָר עַל-יְדֵי שְׁלֹא עָשִׂנִי גּוֹי,
וְעַל-יְדֵי שְׁנֵת־קָרֵב לְצַדִּיקֵי אֲמֶת וְהַבְּדִילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים הַחוֹלְקִים עֲלֵיהֶם בַּחֲנָם. וְכֵן עַל-יְדֵי
שְׁמוּצֵא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת עֲדִין כְּמוֹ
שְׁמִבְאָר בְּהַתּוֹרָה אֲזַמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי עֵין
שָׁם. וְהַשְׁמַחָה הִיא בְּחִינַת שִׁיר וְנִגּוֹן בְּחִינַת
עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי
נָבֵל, כִּי שְׁמַחְתַּנִּי ה' בְּפַעֲלֶךָ כְּמוֹ שְׁמִבְאָר
בְּמָקוֹם אַחֵר. וְזֶה בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט כְּפּוֹל
מִשְׁלֵשׁ זְכוּ כִּי עַל-יְדֵי שְׁשַׁמַּח עֲצָמוֹ בְּנִקְדַּת
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא שְׁלֹא עָשִׂנִי גּוֹי, זֶה
בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט שְׁשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא

אֲזוּמָרָה

אִישׁ יְהוּדִי שְׂמֵאֲמִין בַּה' יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא פְּשׁוּט
 בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת כַּנִּזְכָּר לְעֵיל. וְשִׁיר פְּשׁוּט
 זֶה בְּחִינַת יוֹד כַּנִּזְכָּר לְעֵיל. שְׁזֵהוּ בְּחִינַת
 קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁת שְׁנִקְרָאִים כֻּלָּם
 צְדִיקִים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב וְעַמְּךָ כֻּלָּם צְדִיקִים
 שְׁנִקְרָאִים עַל שֵׁם הַיּוֹד כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה, וְעַל־כֵּן נִקְרָא כָּל אֶחָד אִישׁ
 יְהוּדִי עַל שֵׁם הַיּוֹד. וְזֶה בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט
 שְׂמֵשֶׁמֶח אֶת עַצְמוֹ עַל שֶׁהוּא אִישׁ יְהוּדִי וְלֹא
 עֲשֵׂנִי גוֹי. וְאַחַר כֵּךְ יוֹסִיף לְשִׁמַּח אֶת עַצְמוֹ
 בַּמָּה שְׂזָכָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיקֵי אֱמֶת וְנַעֲשֶׂה
 בְּחִינַת שִׁיר כְּפוּל שֶׁהוּא בְּחִינַת י"ה. כִּי ה' ה'
 הֵיא בִינָה, בְּחִינַת הַתְּבוּנָנוֹת בְּגִדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ
 שְׁזֵה עֲבוֹדַת הַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא אִישׁ
 תְּבוּנוֹת שְׂמֵכֵנִים בְּלֵב הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו
 הַתְּבוּנָנוֹת בְּגִדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ לְשִׁמַּח
 עַצְמוֹ מְאֹד בְּזֶה שְׂזָכָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק

אֲזַמְרָה

שְׁמֹכְנִים בּוֹ הַשָּׁנֹת אֵלֶקוֹת, כְּמוֹ שְׁמֹבְאָר
 בְּהַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל (ח"א סימן ל') שְׁעַקֵּר הַשָּׁנֹת
 אֵלֶקוֹת הוּא עַל־יְדֵי שְׁמֹת־קָרֵב לְרַבִּי אֲמַתִּי
 שֶׁהוּא צַדִּיק גָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְפֹלָגֵת מְאֹד וְכוּ'
 עֵין שָׁם. וְעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה שִׁיר כְּפֹל וְכַנְזֹכֵר
 לְעִיל. וְאַחֲר־כֵּן צָרִיךְ לְהוֹסִיף לְשִׁמְחָה אֶת
 עֲצָמוֹ גַם בְּמָה שְׁמוֹעֵא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת
 עֲדִין, כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֵא עֲשֶׂה אִיזָה טוֹב
 מִיָּמָיו וְכוּ' כְּמוֹ שְׁמֹבְאָר בְּהַתּוֹרָה אֲזַמְרָה
 הַנְּזָכֵר לְעִיל. וְזֶה בְּחִינַת שִׁיר מְשַׁלֵּשׁ שְׁשֻׁמְחָתוֹ
 בְּשִׁלְשָׁה בְּחִינּוֹת, מַה שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי, וּמַה
 שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים הַחוֹלְקִים הַמְרַחֲקִים
 מִהַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי, וּמַה שְׁזָכִינוּ בְּעֲצָמֵנוּ כֹּל אֶחָד
 לְאִיזוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת. וְזֶה בְּחִינַת שִׁיר מְשַׁלֵּשׁ.
 וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׁאִיתָא עַל פְּסוּק שְׁחוֹרָה אֲנִי
 וְכוּ', שְׁחוֹרָה אֲנִי בְּמַעֲשֵׂי וְנֶאֱוָה אֲנִי בְּמַעֲשֶׂה
 אֲבוֹתַי וְכוּ'. זֶה בְּחִינַת מַה שְׁמֹת־זָקִים

אֲזַמְרָה

וּמִשְׁמָחִים אֶת עַצְמְכֶם בַּמָּה שְׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי רַק
 זְכִיתִי לְהִיּוֹת מְזַרַע אַבֹּתַיִנּוּ אַבְרָהָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב שְׁהוֹרִישׁוּ לָנוּ יִרְשָׁתֵנוּ הַטּוֹבָה לְהָאָמִין
 בַּה' יִתְבָּרֵךְ, כִּמוֹ שְׁאֵנוּ מִתְפָּאֲרִין בְּזֶה בְּכָל
 יוֹם שְׁאוּמְרִים אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ וְכוּ' וּמַה
 יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט
 כַּנְּזָכָר לְעֵיל. עוֹד אֵיתָא שֶׁם בַּמְדַּרְשׁ הַנְּזָכָר
 לְעֵיל שְׁחֹרָה אָנִי בְּמַעֲשֵׂי וְנֶאֱוָה אָנִי בְּמַעֲשֵׂה
 הַצְּדִיקִים. זֶה בְּחִינַת הַשְּׂמֻחָה מַה שְׁאִין אָנוּ
 חוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים עַל הַצְּדִיקִים שְׁזָהוּ בְּחִינַת
 שִׁיר כְּפוֹל כַּנְּזָכָר לְעֵיל. וְעוֹד אֵיתָא שֶׁם
 שְׁחֹרָה אָנִי בְּמַעֲשֵׂה הָעַגֹּל וְנֶאֱוָה אָנִי בְּמַעֲשֵׂה
 הַמְּשֻׁכָּן. הֵינּוּ שְׁנֵים בְּמַעֲשֵׂי נִמְצְאִים בַּמָּה
 נִקְדוֹת טוֹבוֹת וְכַמוֹכָא בְּפִרוּשׁ רַש"י עַל פְּסוּק
 זֶה עֵין שֶׁם. זֶה בְּחִינַת שִׁיר מְשֻׁלָּשׁ כַּנְּזָכָר
 לְעֵיל. וְעַל-יָדֵי כָּל זֶה שְׁמֻשְׁמַח וּמְחַזֵּק עַצְמוֹ
 עַל-יָדֵי כָּל הַנְּזָכָר לְעֵיל, עַל-יָדֵי-זֶה הוּא

אֲזַמְרָה

מִתְנַבֵּר לַחֲטָף גַּם עִתָּהּ אֵיזָה טוֹב, תֹּרָה
 וְתַפְלָה וְצַדִּיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, שְׁזָהוּ בְּחִינַת
 קַבְּלַת עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זָה נַעֲשֶׂה
 שִׁיר מְרַבֵּעַ שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת הַשֵּׁם יְהו"ה, שֶׁהוּא
 עַל־יְדֵי שְׂמֹשֶׁמֶחַ עֲצָמוֹ בְּשֵׁלֶשׁ בְּחִינּוֹת
 הַנְּזָפָרוֹת לְעֵיל עַד שְׂמִחָזֵק עֲצָמוֹ גַּם
 עִתָּהּ עַל־יְדֵי־זָה לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת טוֹב לְקַבֵּל
 עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁזָהוּ עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַשֵּׁם.
 כִּי עַל־יְדֵי כָּל מַה שְׁעוֹבְדִין אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 כְּבִיכּוֹל נִשְׁלָם שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ פִּידוּעַ. וְזֶה בְּחִינַת
 שִׁיר מְרַבֵּעַ. וְנִשְׁלָם הַשְּׂמִחָה שֶׁהִיא בְּחִינַת
 עֲשָׂרָה מֵיָנִי נְגִינָה וְכו'. אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחֹז בְּזָה עַד
 שְׂיִזְבַּח לְכָל הַנְּזָפֵר לְעֵיל: (או"ח מנחה, ז אות נ"ג)

אוֹתָן הִרְחֹקִים וְהַגְּרוּעִים בְּיֹתֵר שְׂכַבְרֵי הַזְּקִינֵי
 בְּרַשְׁעָתָם וְנִתְעַבּוּ וְנִתְגַּשְׁמוּ מְאֹד, אֲסוּר לְעַסֵּק
 בְּתַקוּנָם מִי שֶׁאֵין כָּחוֹ חֶזֶק וְגָדוֹל בְּיֹתֵר כִּי
 יוֹבְלוּ לְהַזִּיק לוֹ מְאֹד, רַק הַצַּדִּיק הַאֲמֵת שֶׁהוּא

אזמרה

הרבי והמנהיג האמת של כל הדורות, שפחו
 אביר וחזק מאד מאד יכול לתקנם ולהעלותם
 ולהביאם אל התכלית הטוב. כי זה הצדיק
 מקשר את עצמו אפלו עם הפחות
 שפפחותים והקל שבקלים, ומלקט ומברר
 ומעלה ומקבץ הנקודות טובות שיש בהם,
 מכל אחד, ומוציא זכות וטוב אפלו ברשע
 גמור, כי יש אלקות אפלו בדיוטא
 התחתונה, ועל-ידי-זה מעלה הכל לכף זכות
 באמת ומתקנו ומחזירו בתשובה. (אב"י הנחל לג)
 לבי יקירי, המפקיר את כבודו, ומשליך את
 נפשו מנגד, לפאר ולפרסם בעולם בקול רעש
 גדול ובלב חם ונלהב, את שם הצדיק
 הבעטלר ההזיקיר (בעל החטורת) המעלה כל
 העולם מכה חובה לכף זכות, מכל מקומות
 הרעים לבחינת למעלה מן המקום. אשרי חלקו

אֲזַמְרָה

וְגִזְרָלוּ. נֶאֱמַן הוּא הַצְדִּיק לְשֵׁלֶם לוֹ חֲטִיבָה מוֹל
חֲטִיבָה. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים. (שם ט)

בְּסוֹף הַקִּיץ, שָׂאזִי יִתְנַבֵּר הַסְּטָרָא אַחֲרָא מְאֹד,
וְאִזִּי יִהְיֶה עֵקֶר הַתְּקוּן עַל־יְדֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת
שֶׁהוּא בְּחִינַת מוֹשֶׁה מוֹשִׁיחַ שְׂדֵן אֶת הַכֹּל לְכַף
זְכוּת, וּמוֹצֵא נְקֻדוֹת טוֹבוֹת אֲפֵלוּ בְּהַנְדָּחִים
וְהֶרְחֻקִים בְּיֹתֵר, וּמְעוֹרֵר הַטּוֹב שֶׁנֶּעְלַם
וְנִסְתָּר בְּמִקְוֵי הֶרְחֻקִים מֵה' יִתְבָּרַךְ,
וּמְעַלָּה הַטּוֹב מֵעֲמֻקֵי עֲמֻקֵי הַקְּלָפוֹת. שְׂזֵה עֵקֶר
עֲבוֹדַת הַצְדִּיק שֶׁמְשַׁתְּדֵל לְרַפְּאוֹת הַחוּלִים
בְּיֹתֵר עַל־יְדֵי גְדֵל כַּחוֹ שֶׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת פְּלִים
וְצִמְצוּמִים נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה בְּחִכְמָה נִפְלְאָה,
בְּאִפֶּן שֶׁיִּכּוֹלוּ לְהֵאִיר גַּם בָּהֶם הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת,
כְּדֵי שֶׁיִּתְקַרְבוּ גַּם הֵם, וְעַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא יִהְיֶה
עֵקֶר הַתְּקוּן וְהַנְּאֻלָּה בְּקִיץ הָאֲחֵרוֹן. (שם, י)

אֲזַמְרָה

"אֶהְלֶלְהָ יְהוָה בְּתִי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוּדֵי"
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה עִמִּי בְּדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאִים
 וַחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְהִיָּה נָא בְּעֵזְרִי וְהוֹשִׁיעֵנִי
 שְׂאֵזְבָה בְּכָל עֵת לְשִׁמְחַת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
 וְהָעֲלוּבָה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׂעוֹר, בְּאַפְּן שְׂאֵזְבָה
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת
 כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ מִיּוֹם
 בְּרִיאַת אָדָם הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשֶׁר
 נַעֲשֶׂה עִתָּה בְּדוֹר הַזֶּה אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
 בְּכָל־לַיּוֹת הָעוֹלָם עִם כָּל־נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֶת
 כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִמִּי הָעֲנִי וְהָאֲבִיּוֹן הַדָּל
 וְהַנְּשָׁחַת הַחוּטָא וְהַפְּנוּם הַפּוֹשֵׁעַ וְהַחֵיֵב מְאֹד,
 הָאֲכֹזֵר עַל עַצְמוֹ כְּזֶה, אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִם
 נַשְׁמָתִי וְרוּחִי וְנַפְשִׁי מִיּוֹם שִׁנְאַתְּ לִי וְנִבְרָאוּ
 וְנוֹצְרוּ וְנַעֲשׂוּ, עַד אֲשֶׁר נִמְשְׁכוּ לְתוֹךְ הַגּוֹפִים
 שֶׁנִּתְּנָלְגְלוּ בָּהֶם בְּכָל הַגְּלָגּוּלִים שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיהֶם
 עַד אֲשֶׁר בָּאוּ בְּתוֹךְ גּוֹפֵי הַזֶּה הַמְּנַשֵּׁם הַחוּטָא

אֲזַמְרָה

וְהַפְּנוּם מְאֹד אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי מִיּוֹם
הַזְּכָרוֹן שֶׁל הַזְּקֵן הָעֶלְיוֹן שֶׁזָּכַר לֹא פְּלוּם, וְכֹל
אֲשֶׁר עָבַר עָלַי בְּיָמַי הַזְּכָרוֹן, שֶׁל שְׂאֵר הַזְּקֵנִים
הַקְּדוּשִׁים הַזּוֹכְרִים הַמְּרָאֵה וְהַטַּעַם וְהַרְיָח
וְהַחֲכָמִים שֶׁהִמְצִיאוּ אֶת הַגְּרָעִין, וּבִעַת
שֶׁהוֹלִיכוּ הַגְּרָעִין לַטַּעַם הַפְּרִי, וּבִעַת שֶׁהִתְחִלָּה
הַפְּרִי לְהִתְהוֹוֶת וּלְהִתְרַקֵּם, וּבִעַת שֶׁהָיָה הַגֶּר
דוֹלֵק וּבִעַת שֶׁהִתְכּוּ הַפְּרִי מִן הָאֵילָן, אֲשֶׁר
אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ הַפְּרוּשׁ שֶׁל אֱלוֹ הַדְּבָרִים, וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עִמִּי בְּיָמַי הָהֵם, וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עִמִּי אַחֲר־כֵּךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי טוֹב וְרָע, אֶת כָּל אֲשֶׁר
עָבַרְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּשׁוֹנֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנֶּם וּבְרָצוֹן
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵת כָּל מַה שֶׁזָּכַרְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ
לְחַטָּף אֵיזָה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת בְּיָמַי הָרָעִים
הָאֵלֶּה שֶׁעָבְרוּ עָלַי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְעַתָּה
אַחֲרֵי כָּל הַבָּא עָלַי, וְאַחֲרֵי כָּל מַה שֶׁעָשִׂיתִי

אֲזַמְרָה

אִם טוֹב וְאִם רָע, הוֹרְנִי וְלַמְדֵנִי עֵתָהּ, הַדְרִיךְ
וְהַנְתִּיב וְהַשְׁבִּיל הָאֱמֶת, בְּאִפְנֵי שְׁאֵזְפָה לְשׁוֹב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִימִים:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חֲפִיץ חֶסֶד מְלֵא רַחֲמִים הַצּוֹפֶה
לְרַשָּׁע וְחֲפִיץ בְּהַצְדִּיקוֹ, תִּדְּרֵן אֶת כָּל אָדָם לְכַף
זְכוּת תְּמִיד, רַב־חֶסֶד וּמְרֻפָּה לְהַטִּיב, הַמְנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים עֲזֵרְנִי וְזַמְנִי
הַדְרִיךְ הָאֱמֶת, בְּאִפְנֵי שְׁאֵזְפָה גַם עֵתָהּ לְחַפֵּשׂ
וּלְבַקֵּשׁ וְלִמְצֵא בִּי זְכוּת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִדְוֹן
אֶת עֲצָמֵי לְכַף זְכוּת תְּמִיד, בְּאִפְנֵי שְׁאֵזְפָה
לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמֵי בְּכָל עֵת, וְלִכְנֹס בְּכַף זְכוּת
בְּאֱמֶת וְלִזְכוּת עַל־יְדִי־זֶה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
בְּאֱמֶת, וְלַהֲתַפְלֵל עַל־יְדִי־זֶה בְּכֹנֶנָה גְדוֹלָה
בְּחַיּוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּה
גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה וְאֵזְפָה לְקַיֵּם בְּאֱמֶת מִקְרָא
שְׁפָתוֹב "אֲזַמְרָה לַאֱלֹהֵי בְּעוֹדִי" (לְקוּטֵי תַּפְלוֹת)

הַבְּטַחַת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה

אָמַר, שָׁנָם כִּי יִמְלְאוּ יָמָיו, אָזִי אֲחַר
הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ, מִי שְׁיָבֹא עַל קִבְרוֹ וַיֹּאמֶר
שָׁם אֵלֹהֵי הָעֶשְׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים הַנִּ"ל,
וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה [עֵבוֹרוֹ], אֲפֹלוֹ אִם
גָּדְלוֹ וְעֶצְמוֹ עֹוֹנוֹתָיו וַחֲטָאָיו מְאֹד מְאֹד
חֵם וְשָׁלוֹם, אָזִי אֶתְאַמֵּץ וְאֶשְׁתַּדֵּל לְאַרְךָ
וְלָרַחֵב לְהוֹשִׁיעוֹ וּלְתַקְּנוֹ וְכוּ'. וְאֲנִי חֹזֵק
מְאֹד בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁלִי, אֲךָ בְּזֶה אָנֹכִי
חֹזֵק בְּיֹתֵר, שְׂאֵלֹהֵי הָעֶשְׂרָה קִפִּיטֵל
מוֹעִילִים מְאֹד מְאֹד. וְאֵלֹהֵי הַזֶּה הָעֶשְׂרָה
קִפִּיטֵל תְּהִלִּים: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב,
נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, כַּאֲשֶׁר כָּבַר
נְדַפְסוּ בַּמָּה פְּעָמִים.

וְאָמַר: כִּי לֹא נִזְדַּע זֹאת מִיּוֹם בְּרִיאַת
הָעוֹלָם.

וְעַנִּין תְּקוּן זֶה עַל יְדֵי אֲמִירַת הָעֶשְׂרָה
קַפִּיטָל תְּהִלִּים הַנִּלְהוּת הוּא דְבַר חֲדָשׁ
לְגַמְרִי, חֲדוּשׁ נִפְלָא! כִּי הוּא תְּקוּן נִפְלָא
וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד. וּמִי שְׂיוּכַל לִילָף
לְמַקְוֶה וְאַחַר כֵּן יֹאמְרֵם, בְּוֹדַי מַה
טוֹב, אֲךָ אֶפְלוּ אִם הוּא אָנוּס שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְטַבֵּל, בְּגוֹן שֶׁהוּא חוֹלָה, אוֹ שֶׁהוּא
בְּדַרְךְ, אֵף עַל פִּי כֵן אִם יֹאמְרֵם אֲשֶׁרִי
לוֹ, כִּי הֵם תְּקוּן גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד. וְאִם
יֹאמְרֵם בְּכּוֹנֶנָה כְּרֵאִי בְּוֹדַי מַה טוֹב.
אֲךָ גַּם הָאֲמִירָה בְּעֶצְמָהּ מְסַלֵּל מְאֹד.

תקון   הקללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי
 תהלים אלו לכל הצדיקים האמתים
 שבודרנו, ולכל הצדיקים האמתים שוכני
 עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט
 לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
 מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא בן שמחה,
 נ נח נחמ נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר
 אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון
 הברית, זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.
 ועל דעתם ועל בונתם אני אומר העשרה
 קפיטל תהלים אלו, ובזכותם וכחם אזכה
 לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה
 שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי,
 ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה,
 הודאה, מזמור, הללויה, שהם: שיר פשוט,

תקון   הכללי

כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים (כזה): אלה למד, אלה למד הי יוד מם, שהם עולים במספר תפ"ה, במספר תהלים, בכח אלו השמות תזכני לתקון הברית שהיא תקון הכללי, אמן:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי: יהוה הוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז

א מִכֶּתֶם לְדוֹד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חָסִיתִי
בְּךָ:

ב אִמְרַת לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבַתִּי בִּלְעֹלָיִךְ:

ג לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי
כָּל חֶפְצֵי בָם:

ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוֹ, בִּלְאִסְיָךְ
נִסְכִּיָּהֶם מִדָּם, וּבִלְאִשָּׁא אֶת שְׁמוֹתֶם
עַל שִׁפְתַי:

ה יְהוָה מְנַת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ
גּוֹרְלִי:

ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעָמִים, אַף נִחַלְתָּ
שִׁפְרָה עָלַי:

תקון   הכללי

ו אברך את יהוה אשר יעצני, אף
לילות יסרוני כליותי:

ח שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני
בל אמוט:

ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי
ישכן לבטח:

י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן
חסידך לראות שחת:

יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות
את פניך, נעמות בימיך נצח:

לב

א לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פָּשַׁע
בְּסוּי חַטָּאָה:

ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יִהְיֶה לוֹ עֶזְרָא,
וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה:

ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשִׂאֲנֹתַי כָּל
הַיּוֹם:

ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ,
נִהַפְּךָ לְשִׂדִי בְּחֶרְבְּנֵי קִיץ סְלָה:

ה חַטָּאתַי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתַי,
אִמְרַתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה,
וְאַתָּה נָשֵׂאתָ עוֹן חַטָּאתַי סְלָה:

ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת
מְצֵאָה, רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים אֱלֹהֵינוּ לֹא
יִגִּיעוּ:

תקון   הקללי

ו אַתָּה סֵתֵר לִי** מִצָּר תִּצְרֵנִי, רַנִּי
פִּלַט תִּסּוּבְּבִנִי סָלָה:

ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ,
אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי:

ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין,
בְּמִתַּג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרֵב
אֵלֶיךָ:

י רַבִּים מְכַאוּבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ
בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבָנוּ:

יא שְׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים,
וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לַיָּב:

** כאן צריך להפסיק מעט (לקו"מ ח"א סימן רי"ג)

מא

א לְמַנְצַחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד:

ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה
יְמַלִּטְהוּ יְהוָה:

ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֶּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ,
וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:

ד יְהוָה יִסְעֶדְנּוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל
מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֶת בְּחִלּוֹ:

ה אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי
כִּי חָטָאתִי לָךְ:

ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד
שְׁמוֹ:

ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֵא יְדִבֵּר, לְבוֹ
יִקְבֹּץ אָזֶן לוֹ, יֵצֵא לְחוּץ יְדִבֵּר:

תקון   הקללי

ה יחד עלי יתלחשו כל שנאי, עלי
יחשבו רעה לי:

ט דבר בליעל יצוק בו, ואשר שׁכב
לא יוסיף לקום:

י גם איש שלומי אשר פטחתי בו
אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב:

יא ואתה יהוה חנני והקימני, ואשׁלמה
להם:

יב בזאת ידעתי כי חפצת בי, כי לא
יריע איבי עלי:

יג ואני בתמי תמכת בי, ותציבני
לפניך לעולם:

יד ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם
ועד העולם, אמן ואמן:

מב

- א לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵי קָרַח:
- ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקַי מַיִם, בֶּן
נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלַיךָ אֱלֹהִים:
- ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מָתִי
אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים:
- ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה,
בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:
- ה אֵלֶּה אֶזְכָּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשֵׁי, כִּי
אֶעְבֹר בַּסֶּף אֲדַדִּם עַד בַּיִת אֱלֹהִים,
בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵג:
- ו מֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשֵׁי וְתִהְיֶה עָלַי,
הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת
פְּנֵיו:

תקון   הקללי

ו אלהי, עלי נפשי תשתוחח, על בן
אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
מצער:

ה תהום אל תהום קורא לקול צנוריה,
כל משפריך וגליך עלי עברו:

ט יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה
עמי תפלה לאל חיי:

י אומרה לאל סלעי למה שכחתני,
למה קדר אלך בלחץ אויב:

יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי,
באמרם אלי כל היום איה אלהיך:

יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי
עלי, הוחילי לאלהים פי עוד אודנו,
ישועת פני ואלהי:

נט

א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכָּתֶם,
בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
לְהַמִּיתוֹ:

ב הַצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי, אֱלֹהֵי, מִמֵּת־קוֹמָמִי
תִּשְׁגְּבֵנִי:

ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים
הוֹשִׁיעֵנִי:

ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יִגּוּרוּ עָלַי
עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתַי יִהְיֶה:

ה בְּלִי עֶזְרָה יִרְוּצוּן וַיִּכּוֹנְנוּ, עוֹרָה
לְקַרְאֲתִי וּרְאֵה:

ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל
תַּחֲזֵן כָּל בְּגֵדֵי אָוֶן סָלָה:

תקון   הקללי

ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו
עיר:

ח הנה יביעון בפיהם חרבות
בשפתותיהם, כי מי שמע:

ט ואתה יהוה תשחק למו, תלעג לכל
גוים:

י עוז אליך אשמרה, כי אלהים
משגבי:

יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים יראני
בשררי:

יב אל תהרגם פן ישכחו עמי, הניעמו
בחילך והורידמו, מגננו אדני:

יג חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם, ומאלה ומכחש יספרו:

תקנון   הקללי

י' בְּלֵה בְּחֶמָה בְּלֵה וְאִינְמוּ, וַיִּדְעוּ בִּי
 אֱלֹהִים מִזֶּשֶׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
 סָלָה:

טו וַיָּשׁוּבוּ לָעָרִב יַהֲמוּ כַכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ
 עִיר:

טז הֶמָּה יִנְיֵעוּן לְאָכֹל, אִם לֹא יִשָּׁבְעוּ
 וַיָּלִינוּ:

יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְגֵּן לְבִקְרַת חֶסֶדְךָ,
 בִּי הָיִיתָ מְשֻׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי:

יח עֲזִי אֶלְיָךְ אֲזַמְּרָה, בִּי אֱלֹהִים מְשֻׁגָּבִי
 אֱלֹהֵי חֶסֶדֶי:

תקון הקללי

עז

- א לַמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזִמּוֹר:
- ב קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
- ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנָּה הִנָּחַם נַפְשִׁי:
- ד אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה:
- ה אֲחֻזֶּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
- ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
- ז אֲזַכֶּרָה נְגִינְתִי בַלִּילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:

ה הלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
לְרַצוֹת עוֹד:

ט הָאֵפֶס לְנִצַּח חֶסֶדוֹ, וְגַמְר אֲמַר לְדֹר
וְדֹר:

י הַשְּׂכַח חַנוּת אֵל, אִם קִפִּין בְּאֵף
רַחֲמֵי סָלָה:

יא וְאֲמַר חִלּוֹתֵי הֵיא, שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן:
יב אֲזֻכּוֹר מֵעֲלֵי יָהּ, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֶאֶף:

יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעֲלָף, וּבַעֲלִילוֹתֵיף
אֲשִׁיחָה:

יד אֱלֹהִים בִּקְדֵשׁ דִּרְכָף, מִי אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים:

תקון   הקללי

טו   אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא, הוֹדַעַת
בְּעַמִּים עֲוֹךְ:

טז   גְּאֻלְתָּ בְּזִרְוֵעַ עַמְךָ, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף
סָלָה:

יז   רְאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ מַיִם יַחִילוּ,
אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת:

יח   זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים,
אֵף חֲצֹצִיף יִתְהַלְכוּ:

יט   קוֹל רַעַמְךָ בַּגְּלִגֹּל הַאִירוּ בְּרָקִים
תַּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:

כ   בַּיָּם דִּרְכָךָ וַשְׁבִּילְךָ בְּמַיִם רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:

כא   נָחִיתָ כַּעֲזָן עַמְךָ, בְּיַד מֹשֶׁה
וַאֲהַרֹן:

צ

א תִּפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי
מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר:

ב בְּטָרֵם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲזִלְ אָרֶץ
וַתִּבֵּל, וַיַּעֲזֹלְ עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל:

ג תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דְּבֹא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ
בְּנֵי אָדָם:

ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל
כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה:

ה זְרַמְתֶּם שָׁנָה יְהִיוּ, בַּבֶּקֶר כָּחֲצִיר
יַחֲלֶף:

ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וַיַּחֲלֶף, לָעָרֵב יִמּוּלֵל
וַיִּבֶשׁ:

תקון   הקללי

ז   כִּי כָלֵינוּ בְּאִפְךָ, וּבְחַמַּתְךָ
נִבְהָלְנוּ:

ח   שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶךָ, עַל־מִנּוּ לְמֵאוֹר
פְּנֵיךָ:

ט   כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְיֵנוּ
שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה:

י   יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם
בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל
וְאָוֶן, כִּי גֹז חֵישׁ וְנַעֲפָה:

יא   מִי יוֹדֵעַ עֵז אִפְךָ, וּכְיִרְאֵתְךָ עִבְרַתְךָ:

יב   לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֵּן הַיּוֹדֵעַ, וְנָבֵא לְבַב
חֲכָמָה:

תקון   הקללי

יג שׁוּבָה יְהוּה עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל
עַבְדֶּיךָ:

יד שִׁבְעֵנוּ בַבֶּקֶר חֲסֹדֶךָ, וְנִרְנָנָה
וְנִשְׂמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ:

טו שִׂמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שָׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה:

טז יִרְאֵה אֵל עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךְ עַל
בְּנֵיהֶם:

יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

תקנון   הפללי

קה

א הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו
בעמים עלילותיו:

ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל
נפלאותיו:

ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב
מבקשי יהוה:

ד דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד:

ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו
ומשפטי פיו:

ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב
בחריו:

ז הוא יהוה אלהינו, בכל הארץ
משפטיו:

ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבָר צְוָה לְאַלְף
דּוֹר:

ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק:

י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם:

יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל
נְחֻלְתְּכֶם:

יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים
בָּהֶן:

יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל
עַם אֲחֵר:

יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים:

תקון   הפללי

טו אל תגעו במשיחי, ולנביאי אל
תירעו:

טז ויקרא רעב על הארץ, כל מטה
לחם שבר:

יז שלח לפניהם איש, לעבד נמכר
יוסף:

יח ענו בכבל רגלו, ברזל באה נפשו:

יט עד עת בא דברו, אמרת יהוה
צרפתהו:

כ שלח מלך ויתירהו, מישל עמים
ויפתחהו:

כא שמו ארון לביתו, ומישל בכל
קנינו:

תקון הכללי

- כב לְאִסֹּר יִשְׂרָאֵל בְּנַפְשׁוֹ, וְזִקְנָיו יַחֲבִיבֵם:
- כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם:
- כד וַיִּפְרֹץ אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
- כה הִפְךָ לִבְךָ לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהִתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו:
- כו שְׁלַח מִשְׁחָה עֲבָדָיו, אֲהַרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
- כז שְׁמוֹ בָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּיּוֹם בְּאֶרֶץ חָם:
- כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרָם:

כט הִפַּךְ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת
דִּגְתָּם:

ל שָׂרִיז אֶרְצָם צִפְרֹדְעִים, בְּחֹדְרֵי
מַלְכֵיהֶם:

לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, בְּנָיִם בְּכָל גְּבוּלָם:

לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד, אִשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֶרְצָם:

לג וַיֵּךְ גַּפְנָם וַתֵּאֲנָתֶם, וַיִּשְׁבֶּר עֵץ
גְּבוּלָם:

לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסֹּפֵר:

לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרֵי
אֲדָמָתָם:

לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל
אוֹנָם:

תקון הכללי

לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטֵי
בוֹשֵׁל:

לח שָׂמַח מְצָרִים בְּצִאתָם, כִּי נָפַל
פָּתָדָם עֲלֵיהֶם:

לט פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְדָּה, וַאֲשׁ לְהָאִיר לְיִלְהָ:
מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וְלָחֶם שָׁמַיִם
יִשְׁבִּיעֵם:

מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הָלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר:

מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת
אֲבֹרָהֶם עֲבָדוּ:

מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת
בְּחִירָיו:

תקנון   הפללי

מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל
 לאמים יירשו:

מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו,
 הללויה:

קלז

א על נהרות בכל שם ישבנו גם
 בכינו, בזכרנו את ציון:

ב על ערבים בתוכה, תלינו כנרותינו:
 ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר
 ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר
 ציון:

ד איך נשיר את שיר יהוה, על אדמת
 נכר:

תקון   הקללי

ה אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני:
 ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי,
 אם לא אעלה את ירושלים על ראש
 שמהתי:

ו זכר יהוה לבני אדום את יום
 ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד
 בה:

ה בת בבל השדודה, אשרי שישלם
 לך את גמולך שגמלת לנו:

ט אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל
 הסלע:

קג

א הללויה הללו אל בקדשו, הללוהו
 ברקיע עזו:

תקון   הפללי

ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גְּדָלוֹ:

ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
וְכִנּוֹר:

ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעוּגָב:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:

ו כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מִי יִתֵּן מְצִיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת
עָמוֹ, יְגַל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים
מִיְהוָה, מְעוֹזִים בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם,
יַפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

תקונו   הקללי

זאת התפלה מציאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הפמות ורב האיכות
 רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות,
 אנת לעלא, לעלא מן בלא, ולית לעלא מנף, דלית
 מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם
 על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש
 שתחתר חתירה דרך פבושה מאתך, דרך כל
 העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני
 עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך
 ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה
 שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון
 מבקר הברואים, לבלי לחשב במחשבותי שום
 מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד
 רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות
 בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל
 עדותיך", ותן לי לב טהור לעבודך באמת. וממצולות
 ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה
 כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני
 האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך,
 להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם
 כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר
 בהיכלו, בלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

תקון הפללי

סדר תפלת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו, שתוליכנו לשלום, ותדריכנו
 לשלום, ותצעידנו לשלום, ותגיענו
 למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום
 (ואם דעתו לחזור באותו היום יאמר ותחזירנו
 לשלום) ותצילנו מכל אויב ואורב
 ולסטים וחיזות רעות בדרך, ומכל מיני
 פורעניות המתרגשות ובאות לעולם.
 ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים
 בעיניך ובעיני כל רואינו, ותגמלנו
 חסדים טובים ותשמע קול תחנונינו. פי
 אל שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה
 יי, שומע תפלה: